

Núm. de Protocol: SS-005-1/96

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 5 0

PARTS:

Apel.lant: CASS

Representant: M.A.F.
Advocat: Bufet A.

Apel.lada: M.R.G.

Representant: en nom propi
Advocada: C.M.P.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de novembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-005-1/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 18 d'abril de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar la demanda formulada pel Sr. M.R.G. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i declarà que l'agent té dret a que li sigui reconeguda una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup II a comptar del primer de novembre de 1995.

2.- En considerar-se agreujada la CASS amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació en data 10 de maig de 1996, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 18 de juny següent. Mitjançant el seu recurs, la Caixa Andorrana de Seguretat Social sosté que l'interessat no justifica els 36 mesos de cotització que ha d'haver completat, en funció de la seva edat, a la data de la primera constatació mèdica de la malaltia invalidant, entenent que aquesta ha de ser fixada en el moment en que es va palesar que l'agent patia una psicosi esquizofrènica, la qual cosa va tenir lloc abans de l'inici de la seva activitat laboral, als 18 anys d'edat.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social se'n va donar trasllat a la representació de l'agent, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 15 de juliol de 1996, en el qual sol·licitava la desestimació de l'esmentat recurs, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas. Afirma la part apel·lada que, si bé és cert que l'interessat pateix una psicosi esquizofrènica des dels 18 anys d'edat, aquesta patologia no li ha impedit desenvolupar una activitat retribuïda fins a dates recents, en que un agreujament de la mateixa ha determinat que restés incapacitat per a tot tipus de treball.

4.- El dia 11 d'octubre de 1996 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'única qüestió litigiosa que es planteja en aquest recurs consisteix en determinar el sentit que cal donar a l'article 29.1 del Reglament Tècnic de la CASS, quan estableix que, per a tenir o donar dret a les prestacions de l'assegurança invalidesa-malaltia, l'assegurat ha de justificar determinats períodes de cotització, d'acord amb la seva edat, "a la data de la primera constatació mèdica de la malaltia invalidant".

Cal tenir en compte que aquesta qüestió ja fou examinada i resolta en la sentència d'aquesta Sala núm. 96-05 de 19 de gener de 1996 (CASS c. R.), en la qual s'afirmava que "no obstant, la patologia pot arribar a tenir un abast realment invalidant a partir d'un determinat moment de la vida de la persona, (...) i quan aquesta circumstància es constata medicament neix el dret a percebre la pensió, per la qual cosa els períodes de cotització a tenir en compte per al seu atorgament són els que es justifiquin fins a la constatació com a invalidant de la malaltia que són perfectament vàlids per a generar el dret a percebre la prestació."

Tercer.- La referència que l'article 29.1 del Reglament Tècnic fa a la "malaltia invalidant" és equivalent a malaltia determinant de la invalidesa que pateix l'interessat, per la qual cosa no resulta legalment possible dissociar ambdós elements, de manera que el moment que ha de ser tingut en compte per a determinar si l'assegurat compleix el període de cotització exigint en cada cas no és altre que aquell en que es determina l'existència d'una patologia de la que resulta una disminució de la capacitat de guany d'almenys un 66 per cent (article 28 del mateix Reglament).

Si bé no plantegen un veritable problema els supòsits en que la malaltia té *ab initio* aquestes característiques invalidants -com en el cas resolt per la sentència d'aquesta Sala núm. 95-23 de 14 de juliol de 1995 (R. c. CASS)- no passa el mateix quan es tracta de patologies de naturalesa evolutiva, que inicialment no suposen un obstacle per a dur a terme una activitat laboral, però que poden esdevenir ulteriorment invalidants segons el desenvolupament de la malaltia. En aquests casos, el risc que assumeix l'asseguradora continua radicant en el propi fet i en el temps

de la invalidesa, ja que no es coneix si s'agreuja la patologia ni quan tindrà lloc aquest empitjorament. En conseqüència, la malaltia no pot ser considerada invalidant fins el moment en que es constata medicament que ha determinat una disminució de la capacitat de guany d'almenys dos terços.

Quart.- En el cas que ara s'examina, la pròpia assessoria mèdica de la CASS entén que la psicosi esquizofrènia que pateix l'interessat no va determinar definitivament la seva invalidesa fins el 23 de juny de 1993, quan ja s'havia completat el període de cotització previst en l'article 29.1 del Reglament Tècnic, per la qual cosa s'ha de desestimar el present recurs d'apel·lació, i confirmar la sentència impugnada en tots els seus pronunciaments, sense que sigui procedent fer imposició a cap de les parts de les costes causades en aquesta instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 18 d'abril de 1996, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré